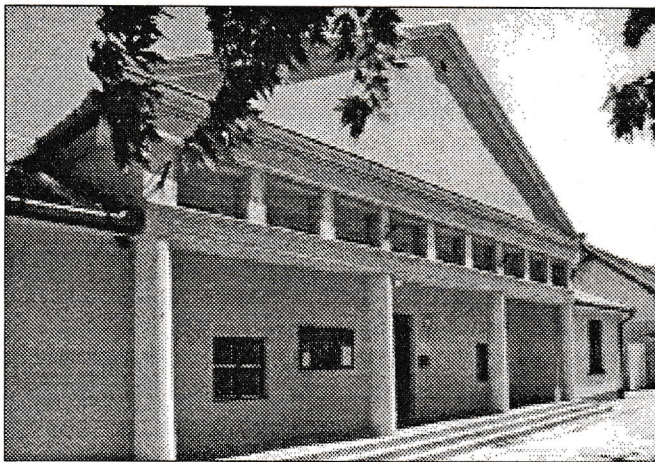

Könyvtári látogatás

Jó néhány éve már, hogy a fővárosból vidékre költöttem. A költözködés sok-sok tennivalója közül egyre nagyon emlékszem. Ez az emlék a házi könyvgyűjteménnyel kapcsolatos. Ez a kis könyvtár talán életem alakulásának folyamatát is tükrözi, hiszen könyveimet 16 éves korom óta gyűjtöm. Nem dicsékvésnek szánom, de mennyiségüket a költözködésben segítők ugyancsak sokallhatták. Véleményüket azonban számomra kissé meghökkentően fejezték ki. Ez pedig valahogy így hangzott el: „Minek ide ennyi könyv, nem lesz ideje olvasni, van itt munka elég!” Talán meg is sértődhettem a megjegyzés miatt, már nem tudom.

Egy biztos, az eset sokáig befolyásolt abban, hogy „könyvtárlátogató” szenvedélyemnek ellenálljak. Egészen az utóbbi napokig, amikor „betévedtem” a községi könyvtárba. Eredetileg a Jókai Mór Művelődési Házban tartott értekezletre siettem. Azonban a kitűzött időpontnál korábban érkezve kíváncsiságomnak eleget téve, érdeklődni kezdetem.

Borsi Mária, jelenlegi megbízott könyvtáros részéről igen készséges fogadtatásban volt részem. Először a községi könyvtár jellemző adatait tudakoltam.

Megtudtam, hogy a könyvállomány 15.600 darab. A statisztikai adatok szerint az egy lakosra jutó állomány megyei szinten 3,7 addig ez a községünkben 4,4 - ha az utóbbi időben bekövetkezett lakossági lélekszám növekedést is figyelembe vesszük, akkor is 4,2.

Tehát ez a Pest megyében lévő mintegy 202 könyvtár között feltételezhetően nem jelent rossz helyezést.

(Népszabadság, Pest Vidék melléklet, 2000. ok. 13. szám, Könyvtárait ünnepli Pest megye /Mehlhoffer T./ c. cikk adatai alapján számítva.)

Az olvasók számát illetően pontos adatok nincsenek, ennek reális felmérése a közeljövő feladata. Ugyanis a jelenleg meglévő nyilvántartás elavult, nem tükrözi a tényleges, mai állapotot.

Igen sokan már régen jártak a könyvtárban, sőt a könyvekkel is tartoznak. (Jó lenne, ha külön kérés nélkül ezeket a könyveket visszahoznák!!)

Öröm viszont az, hogy a 2000. év októbere óta az új tagok száma 74 fő, köztük 56 az általános iskolás.

Nem állom meg, hogy a bevezető kérdéseimre ka-

pott válaszok után Borsi Máriának néhány személyes jellegű kérdést is feltegyek. Ezek alapján megtudom, hogy két gyermek édesanyja, Daniel 15, Lídia 12 éves. Férjével és gyermekeivel több éve Táborfalván élnek. Sorsukban jól nyomon követhetőek a rendszerváltást kísérő gazdasági hatások. Munkanélküliség után 2000. októbere óta közmunkás minőségben könyvtárosként dolgozik. Képesítése szerint népművelő és orosz szakos tanár.

Saját bevallása szerint nagyon kedveli a könyvtárosi munkát, ezért továbbra is ezzel szeretne foglalkozni. Elképzeléseiről faggatva rögtön megállapíthattam, hogy lelkes, hozzáértő szakember véleményét hallom.

A könyvtárral kapcsolatosan megjegyzi, hogy több sürgős intézkedés megtétele szükséges. Például a könyvtáros feladatai közé tartozik az is, hogy a látogatók - különösen a fiatalabb korosztály tagjai - megtanulhassák a könyvtárhasználatot. Ennek akadálya viszont az, hogy jelenleg hiányzik a katalógus. Elkészítéséhez pedig leltár szükséges. A megoldás akkor lenne igazán kedvező, ha a számítógépes nyilvántartásba vételt alkalmazhatnánk. Igaz, az ehhez szükséges technikai felszerelés nincs meg.

A távlati feladatok között szerepeltetni kellene a CD-ROM, videokazetta gyűjtemény kialakítását is.

A legközelebbi terveket hallgatva kérdezem a következőt:

„A könyvtár mint létesítmény, intézmény a mai világ felgyorsult információáramlása, a TV, a video, a számítógépes játékok komoly konkurenciája mellett mit nyújthat az embernek?”

- Tudni kell, hogy a könyvek olvasása fejleszti a gondolkodást, a fantáziát (ez igen jelentős az új dolgok kialakításánál), bővíti a szókinccset, a kifejező készséget. Ezért is örülök annak, hogy a könyvtárban újonnan jelentkező fiatalokkal, iskolás korúakkal találkozom. (Ezenkívül rengeteg tudás és információ áll rendelkezésünkre, melyet megjegyezni vagy megtanulni ma már lehetetlen - ezért ha a könyvtárat is felhasználjuk, segíthet bennünket a tájékozódásban.)

„A mai viszonyaink között milyen lehetőségeket lát a Művelődési Ház és ezen belül a könyvtár tekintetében?”

- Továbbra is igaz, hogy minden művelődési intézmény feladata, s egyben képessége az értékeknek, mégpedig a változatlanul fontos „örök emberi értékeknek” átadása. Ezek közül példának emelem ki a közösségteremtő funkciót, az ezzel kapcsolatos „beindító” és működtető hely funkciót, a szükséges módszertani segítség biztosítását. Ezek jó részben ma is működnek. Gondolok itt arra, hogy a Művelődési Házban talált otthonra a Nyugdíjas Klub, a Népzenei Együttes, a Nagycsaládosok Táborfalvi Egyesülete stb.

(folytatás a 17. oldalon)

Könyvtári látogatás

A továbblépés szempontjából jó lenne egy-két kisebb terem is, pl. könyvtári olvasónak ill. különböző tanfolyamok részére.

Sajnos a pénzügyi feltételek köztudottan igen hiányosak. A művelődés intézményes működtetése pedig általában nem jelent anyagi hasznot a fenntartó számára, nem tekinthető jó üzleti vállalkozásnak.

A művelődés intézményes haszna hosszú távon érzékelhető, hiszen a műveltebb, képzettebb, igényesebb emberek feltételezhetően jobban megtalálják helyüket és feladatukat a világban, akár a munkavállalást tekintjük, akár az életmódot, életvezetést. Talány nyitottabbak a többi ember felé és élhetőbb, emberségesebb világot szeretnének teremteni.

Azt szokás mondani, hogy gyermekeink jelentik a jövőt, ebből következően minél többet kell adnunk gyermekeinknek, minél több lehetőséget kell teremtenünk arra, hogy felismerjék, miben tehetségesek, mire hivatottak. Ez a szülőkkel együtt a pedagógusok és művelődési szakemberek feladata és felelőssége.

„Most érkezünk el témánk befejező, de azt hiszem legproblémásabb részéhez, az anyagiakhoz. Ezen a területen lát-e megoldást, s ha igen, milyet?”

- Egy példa a lehetséges megoldásokra: A 2000. évben Magyarországon egy új mozgalom alakult ki, mégpedig a művelődési házakat érintően, „TELEHÁZ” elnevezéssel. Az akció a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium által kiírt 90 millió forint összértékű pályázattal indult.

Követelmény volt az információs technikával felszerelt olyan intézmény, amely közösségi funkciót tölt be. Egyben tízféle szolgáltatási profilt (kevesebb is lehetett) kellett bevezetni.

Példának csak néhányat említek: klubok működtetése; közhasznú tájékoztatás; felnőttoktatás; információs - informatikai központ (internet hozzáféréssel) felállítása; rendezvényszervezés stb. A pályázónak a támogatás megnyeréséhez 25%-os önrészt kellett előteremteni. Ez a felhozott példa is mutatja a megoldást: a pályázati lehetőségeket nem szabad kihagyni, élni kell velük.

„Köszönöm az alkalmat és a beszélgetést, mely igen tanulságos volt számomra.”

Visszatérve a bevezetőben említett, a költözködés-kor elhangzott, könyvekre tett megjegyzésre, kijelenthetem, hogy ez egy nagy tévedés!

A KÖNYV olvasása a mai világban is szükséges, hozzátartozik az életünkhöz. Az idősebbek korosztályához és a fiatalok életéhez egyaránt. Az idősek talán nehezen fognak hozzá (a szükséges szemüveg sem kerül mindig a kezünkhöz, korunk miatt már messze is lehet a könyvtár), azonban gyerekeinket küldjük el a közösségi könyvtárunkba, szoktassuk őket az olvasásra. A jövő érdeke kívánja ezt.

A magam részéről ígérem, maradok hűséges olvasója könyvtárunknak!

U. S.